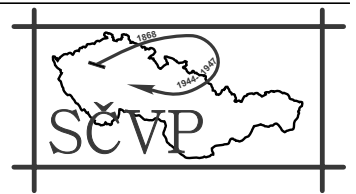

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

10/2014

Slovo na závěr roku

Vážení volyňští přátelé, zase je před námi konec jednoho kalendářního roku. A to, jestli a jak byl úspěšný, to si musíme vyhodnotit každý z nás sám.

Prvořadou událostí našeho Sdružení byl letos III. Sněm SČVP, který se tentokrát konal v Litoměřicích. Na něm bylo zvoleno nové vedení, a tím bylo nastíněno další směřování Sdružení. Máme novou místopředsedkyni, Mgr. Dagmar Martinkovou. Byly také zřízeny i dvě zcela nové komise. Organizační, v čele s Ing. Miroslavem Neradem a internetová, kterou povede Lubomír Sazeček.

Opět jsme v průběhu roku zaznamenali některá pro nás významná výročí. Ať už to bylo 100 let legií, nebo 70 let od bojů na Dukle. Do oslav obou těchto výročí jsme také nějakým způsobem aktivně vstoupili.

Nepříjemnou věcí byl politický vývoj na Ukrajině a dále potom konflikt mezi Ukrajinou a Ruskem. Ruská anexe Krymu a poté ozbrojené separatistické tendence oblastí s významnou ruskou menšinou, přinesly do Evropy a částečně do celého světa značnou dávku nejistoty a nestability. Zejména po sestřelení civilního letounu nad Ukrajinou a následných ekonomických sankcích vyhlášených proti Rusku a některým ruským představitelům se to ukázalo v plném světle. Tím byly paralyzovány všechny naše běžné aktivity na území Volyně. Nemohli jsme tak vykonat ani pravidelnou pietní akci v Českém Malíně, ani další obvyklé návštěvy našich ukrajinských přátel a spolků. Věříme však, že příští rok už bude vše jako předtím, tedy že se pravidelné zájezdy uskuteční.

Smutnější ovšem byla situace okolo některých etnických Čechů, respektive jejich potomků, žijících dodnes na Volyni i jinde na Ukrajině. Několik rodin z nich, vlivem výše zmíněných událostí, požádalo českou vládu o repatriaci.

Primární žádost však byla poněkud nešťastně formulována a tak předseda vlády ČR včetně ministra zahraničí, zaujali s opatrností jim tak vlastní negativní stanovisko. Naštěstí se i tak našlo několik ochotných a díky jim, a částečně také našim regionům, se části žadatelů přestěhování podařilo.

Na závěr roku se ještě dostalo veřejného uznání dokumentu „Volyňští“, když na mezinárodním filmovém festivalu 40. ročníku Ekofilm Ostrava zvítězil v kategorii „Člověk a společnost“.

Vážení přátelé, dovolte mi na závěr, abych Vám všem popřál krásné Vánoční svátky a do roku 2015 hodně zdraví a osobního štěstí, tedy to, co všichni asi tolik potřebujeme.

za redakci Lubomír Sazeček

Od našich čtenářů

Milí krajané, přátelé, čtenáři Zpravodaje. Rok utekl jako voda v potoce a jsou tu zase Vánoce a za chvíli Nový rok.

Já Vás chci všechny známé i neznámé pěkně pozdravit a u té příležitosti popřát šťastné a

veselé Vánoce prožité v blízkosti svých drahých a do Nového roku přeji všem hodně zdraví a vykročení tou správnou nohou!

Ala Bílková, Nový Malín

Vzpomínky z Volyně

100 let čs. legií

Deset mužů z rodiny Klichů v České družině (Čtvrtá rota)

Otakar Klich dostal dopis od V. Mencla z dělostřeleckého učiliště. Václav radil Otakarovi, aby se do něho také přihlásil. Totéž mu doporučovali praporčík J. Syrový a podporučík J. Vilímek, který byl v dubnu jmenován velitelem 3. roty. Motivovali ho tím, že armáda se rozšiřuje, modernizuje, že až se po absolvování kurzu vrátí k pluku, bude důstojníkem dělostřelectva. Otakar Klich si tedy podal žádost a byl odvelen do Nikolajevského dělostřeleckého učiliště v Kyjevě. V téže době, 8. června 1916 byli Václav Kašpar a Michal Klich povýšeni na praporčíky. Za týden dva Klichové odjízďeli do Kyjeva. Otakar do učení a Michal na dovolenou. Ukázalo se, že Otakar se s 1. československým plukem, se svými bratry a kamarády rozloučil navždy.

Z jejich party v rotě zůstal jen Jan Syrový, Václav Kašpar s Kraftem a Vladimír Klich. Změny pokračovaly. Ještě v květnu 1916 se začal formovat 2. pluk. Do něho posílali zkušené důstojníky a poddůstojníky z 1. pluku. Tvořily se nové roty, objevovala se volná místa, docházelo k výměnám důstojníků.

„Parta Klichů“ se přemístila do 7. roty

V červenci byl Jan Syrový jmenován velitelem 7. roty 1. pluku a praporčík V. Kašpar byl poslán 25. července na dovolenou, po které se stal od 19. srpna v 7. rotě velitelem čety a zástupcem velitele roty. Praporčík Michal Klich byl po dovolené jmenován velitelem čety a zástupcem velitele 9. roty. Ve 4. rotě zůstali z „party Klichů“ jen starší poddůstojník Kraft a vojnín Vladimír Klich. Avšak 2. září se v této rotě objevil nováček. Byl to Mikuláš Klich, zahradník jaltských parků, bratr Michala a Vladimíra, bratranec ostatních Klichů, třicetiletý syn Jana Klicha z Jalty. Nebyl to dobrovolník. Na začátku války měl odklad jako úředník v rezortu Ministerstva zemědělství, ale potom byl mobilizován do armády jako ruský státní příslušník. Z rozřídovací základny v Gomeľu ho se skupinou Čechů poslali do 1. československého pluku. Přijal je velitel pluku Pjotrovskij. Mikuláše poslal do „jednotky Klichů“. V prosinci 1916 byli Mikuláš a Vladimír Klichové převeleni ze 4. do 7. roty k J. Syrovému a V. Kašparovi.

Bohuslav Nejedlý

Osud Bohuslava Nejedlého, syna Josefy Klichové, byl v letech 1915-1916 zvláštní. Ještě v červenci 1915 byl ve 4. rotě Družiny. Při průzkumu byl raněn a poslán na léčeni do Minské zemské nemocnice. Tam ho F. Trepov, generální gubernátor z Kyjeva,

vyznamenal Svatojiřskou medailí 4. stupně. Po uzdravení se B. Nejedlý do Družiny nevrátil, byl poslán do 193. záložního praporu. Tak v r. 1915 zacházeli s českými dobrovolníky z České družiny, kteří se léčili v ruských nemocnicích a lazaretech. Po léčení je posílali do jednotek ruské armády, neschopných další služby – do zajateckých táborů. Vojenská komise Svazu čs. společenství v Rusku v čele s V. Vondrákem žádala nejvyšší ruské velitelství, aby odstranilo takovou nespravedlnost. Žádosti bylo po mnohaměsíčních byrokratických průtazích vyhověno. Velitel 193. praporu si všiml vzdělaného dobrovolníka B. Nejedlého a poslal ho do Alexandrovského vojenského učiliště pěchoty. Bohuslav byl do něho zařazen 4. ledna 1916 jako „řadový junker“. Toto učiliště bylo založeno v Kyjevě již v r. 1865 carem Alexandrem II. V letech 1915-1917 neslo název 1. Kyjevské Konstantinovské vojenské učiliště a pro nedostatek důstojníků v ruské armádě zavedlo zkrácené čtyřměsíční kurzy. Sídlo v Moskevské ulici č. 5 (nyní 37). 27. dubna 1916 byl poddůstojník B. Nejedlý Nejvyšším rozkazem jmenován praporčíkem Ruské armády a 1. května 1916 poslán do 25. záložního pluku pěchoty jako poddůstojník. U Chelmu byl Bohuslav při průzkumu znovu raněn. Po vyléčení ho několikrát převeleli do různých útvarů, a teprve v prosinci 1916, kdy již byla zformována Československá brigáda, převáděli všechny Čechy a Slováky z ruských útvarů do pluků této brigády. Praporčíka B. Nejedlého převeleli do 2. čs. střeleckého pluku. Příkazem č. 77 z 21. prosince 1916 byl Bohuslav jmenován poddůstojníkem 4. roty tohoto pluku. Jejím velitelem byl poručík G. M. Pavlov – starý známý z Družiny ze září 1914, který v ní tehdy formoval 2. rotu. Na začátku roku 1917 nahradil Bohuslav Nejedlý poručíka G. M. Pavlova a stal se velitelem 4. roty.

Nastal rok 1917. Válka pokračovala. Přibývali dobrovolníci z řad zajatců a z mobilizovaných českých a slovenských osídlenců, kteří měli ruskou státní příslušnost. Dne 13. ledna byl velitelem 4. roty nyní již 1. čs. pluku jmenován podporučík K. Kutlvašr, který začal svou vojenskou dráhu v r. 1914 ve 2. rotě.

Změny v brigádě pokračovaly. Přímou na frontě se z 3. praporu 1. čs. pluku zformoval 3. čs. střelecký pluk. V Petrohradě došlo k Únorové revoluci. 27. března vojáci v neúplných jednotkách brigády skládali přísahu nové vládě Ruska – Prozatímní vládě. bojová aktivita na frontě byla v té době nízká. Vadily jarní rozblácené cesty. A ruští vojáci se začínali bratřit s německými. 3. pokr. Alexandr a Dina Muratovovi,

preklad M. Žáková

Koňská anabáze

Konečná... ..Fuksa se narodil ještě na Volyni. Ve stavení byla už jen babička s tetičkou a děti. Kmotrů měl ale bezpočet. Na

dvoře se ubytovala armáda a ve sklepě na brambory byli zajatci. Když se vrátil z fronty strejček, bylo mu hned jasno. „*Toho koně, mámo, vezmeme s sebou domů, do Čech!*“

Mrzí mě, že jsem nebyla při tom, když tady Fuksa vešel poprvé do stáje a rozsvítili mu žárovku. Moc bych potřebovala vědět, jak se tvářil. Ve městě míváme často taková cvičení. Všechno zhasne a my držíme černé hodinky. Někdy ta hodinka trvá i dvě hodiny a já pak celou věčnost čekám na kouzlo toho okamžiku, kdy se opět rozsvítí. Snad tak bylo, i když vyšla samotná Betlémská hvězda. Na každý pád jdu ráno Fuksovi rozsvílit. Čekám lehoučký úsměv a jiskru v oku, jenže přijde strejček, bez řeči zhasne a dá se do práce. Pozoruji je oba za vraty, dírou po vypadlém suku. Vedou spolu chlapské řeči. „*Tak vidíš, brachu, takovou dálku jsem táh, abych tě uchránil před bolševikem, a teď tohle. Odpusť kamaráde!*“ dodá.

Za chvíli se Fuksa vyhoupne ze stáje. Nové podkovy, brilantýnový lesk těla, sčesaná zlatavá hříva jen podtrhují jeho nenucenou krásu. U vjezdu do dvora už stojí tetička ve sněhobílé zástěře a sestřenky podpírají otevřená vrata. Naše solitérní babička pózuje ve své květinové zahrádce. Když strejček s Fuksou zmizí z dohledu, skrývá tetička dojetí. „*My toho naděláme. Za chvíli se Fuksa vrátí do našeho chlíva a bude zase doma.*“ „*To už ale nebude strejčkuj!*“ ne příliš vhodně poznamenám já. „*Nevadí, my ho budeme mít přeci i tak rádi.*“ ukončí debatu tetička. Ticho tohoto odpoledne přeruší strejček až u večere. „*Tak jsem to JZD za Fuksu podepsal.*“ prohodí jen tak. Někteří u stolu jsou spokojeni. Sestřenky se chystají udělat ze strejčka městského člověka. Vědí, že díky zdejší práškované hospodárce láska k půdě strejčkům vyprchá. Někteří ze vsi už odešli. Strejček s dlouhými nohama, ten co nosí čepici pod paží a i ten, co když si lízne být na špičku jazyka alkoholu, chce hned dávat všem tetičkám hubičku. Našemu strejčkovi to bude ještě chvíli trvat.

Až jednou... Na 1. máje přijdou pro Fuksu. Musí do průvodu. Stojíme zase všichni u vjezdu do dvora. Babička se po přečtení jásavého hesla urazí a odkráčí za stodolu. My ostatní vzhlížíme k Fuksovi, jako k obětnímu beránkovi. Sedí na něm kožený kabát a třímá v ruce rudý prapor. Když zaburácí z místního amplionu: „...*práporů revoluce po celé zemi rozvineme!*“, rozvine i kabát. Zahalí jím Fuksovi oči. Je-li pravda, že jeho jméno je odvozeno od slova výbušnina, tak to Fuksa stoprocentně naplní.

Vzepne se na zadní a jezdcem umístí i s praporem pod sochu sv. Jána. On sám dopadne tragicky. „*Já to věděl,*“ hlesne strejček. Zavře vrata a následuje babičku. Za pochodu jí sdělí, že Fuksa spáchal sebevraždu a odejde do polí. Nepřijde na oběd, ani po obědě. Až k večeru ho najde tetička, jak čistí stáj po Fuksovi. „*Tak abychom, mámo, pomalu balili.*“ pronese k tetičce šeptem.

Napsala Chrastinová, roz. Pavlínová na Volyni na Martinovce

Brookwood – October 2014

V Brookwoodu se 26. října konal každoroční pietní akt k připomenutí výročí založení Československé republiky 28. října 1918.

Navzdory nepříznivým povětrnostním podmínkám se této akci zúčastnili zástupci velvyslanectví, dva veteráni, vdovy po veteránech a velký počet potomků veteránů a také příznivců.

Vzpomínkové akce se zúčastnili z Velvyslanectví České republiky v Londýně, zástupce velvyslance Dr. Antonín Hradílek, plk. Roman Siwek a vojenský atašé plk. René Klapáč. Z Velvyslanectví Slovenské republiky v Londýně, zástupce velvyslance pan Imrich Marton a vojenský atašé plk. Milan Gavlas. Z veteránů se vzhledem k vysokému věku bývalých čs. zahraničních letců, zúčastnili jenom dva veteráni. Generálmajor ve výslužbě Ivan Schwarz a navzdory nemoci, plk. ve výslužbě Rudolf Čapek

Obřad původně plánovaný na 14.00 hodinu, byl úvodním projevem pana Imricha Martona, pro něhož to bylo první oficiální střetnutí od nástupu do úřadu ve Velké Británii, zahájen později. Následoval projev Dr. Antonína Hradílka. Oba projevy se podrobně zabývaly vznikem Československé republiky v roce 1918 a jejím historickým vývojem od té doby.

Následoval slavnostní obřad, posmrtného udělení Záslužného kříže ministra národní obrany České republiky, plk. Miloslavu Bitton (Kratochvílovi) „*Za svůj mimořádný přínos k obnově suverenity a svobody Československé republiky*“, který převzal syn Jon Bitton, jenž přijel ze Švédska. Barry Kudláček byl vyznamenán ministrem obrany České republiky Křížem za zásluhy III. stupně „*Za jeho významný přínos k zachování tradic československých vojáků, kteří za druhé světové války sloužili v československém letectvu v zahraničí.*“

Poté následovalo jménem České a Slovenské republiky položení věnců a kytic příbuznými padlých letců. k Československému pa-

mátníku. Slavnostní obřad byl ukončen národními hymnami České republiky, Slovenské republiky a Velké Británie.

Po obřadu se přítomní účastníci odebrali do části hřbitova československé sekce WW2, která sousedí s vojenským hřbitovem. Zde byl proveden obřad uložení popela mjr. Niny Dobosharevich, která sloužila za druhé světové války v československé armádě ve Velké Británii.

Je třeba uvést, že zatímco pan Vladimír Anděl pokračoval ve své vynikající práci – to vše dobrovolně – s položením červených kafiátů ke každému z 97 náhrobků československé sekce WW2, zřetelně chybí jakékoliv oficiální uznání od jednoho ze dvou zastupitelských úřadů, které se podílely na této akci. red

Z krajanských spolků Setkání v Užhorodu

U příležitosti státního svátku České Republiky, Dne nezávislosti státu Československo, dne 29. 10. 2014 ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek navštívil Ukrajinu a otevřel nový honorární konzulát v Užhorodu.

V rámci pracovní návštěvy se pan ministr, velvyslanec ČR v Ukrajině Ivan Počuch a generální konzul ze Lvova Miroslav Klíma zúčastnili recepcí ke státnímu svátku ČR a setkali se s krajany. Setkání se konalo v Zakarpatském krajském uměleckém muzeu v teple přátelského ovzduší.

Na recepci a setkání byla pozvána i delegace ze Stromovky - Dubenského českého spolku. Byli pozváni, předsedkyně spolku Antonina Ponomarenko a členové spolku Olena Jarmoliuk a Alexandr Stěpanov.

Pan ministr hovořil o rozvíjení kulturních vztahů mezi Ukrajinou a ČR, že ČR a Ukrajina mají společnou historii a o krajanech kteří žijí na Ukrajině a dal odpověď na položené otázky. Na památku na setkání se pan ministr a pan velvyslanec vyfotili s naší delegací.

Olena Jarmoljuk

Dopis od krajanů

Vážení přítomní, dámy a pánové. Jmenuji se Svitlana Gavryluk a pocházím z rodiny volyňských Čechů.

Nedávno proběhla v našich médiích informace, že volyňští Češi požádali prezidenta Miloše Zemana, aby se zasadil o jejich repatriaci do České republiky, do země svých předků. Jaká byla reakce ze strany Ministerstva zahraničí České republiky, víme. Také zaznělo, že ve vztahu k volyňským Čechům se Česká republika chová nadstandardně oproti ostatním imigrantům.

Mám osobní zkušenost, že tomu tak není. Občané EU se mohou svobodně rozhodnout, kde budou žít. Kdežto my, volyňští Češi jsme občany třetích zemí a k nim je třeba se chovat obezřetně. Chápu.

A teď k mému problému. Dnes skoro celé moje příbuzenstvo žije v České republice. Někteří sem přišli v prvé vlně přistěhovalectví hned po válce, ostatní v letech následujících. Většina má české občanství, ostatní trvalý pobyt. Moje matka je občankou ČR, otec mi zemřel. Dlouho usiluji o to, aby naše rodiny žily pohromadě. Já již mám trvalý pobyt, který mi byl po dlouhých peripetiích ze strany úřadů umožněn. Teď usiluji o to, aby byl tento status také přiznán mému synovi, kterému je nyní 13 let. Zatím se to nedaří a ze strany úřadů Ministerstva vnitra jsou na nás kladeny neustále další a další požadavky a podmínky.

Nám a lidem nám blízkým to připadá jako nedůstojná šikana. Musíme dokazovat, že jako společná domácnost s mou matkou a jejím druhem máme proto, abychom se uživil, zaplatili všechny poplatky. Musíme doložit příjem můj, matky, druhá, způsob ubytování, placení zdravotního i sociálního pojištění a vůbec opakovaně podstupovat mnoho podobné byrokracie.

Přítomní úřady požadují, abych měla příjem odpovídající předpisům na splnění standardu. Protože je problém na Frýdlantsku, v ekonomicky slabé oblasti státu, kde žijí se svou matkou těchto požadavků dosáhnout, objevují se stále nové a nové potyčbnosti a požadavky ze strany imigračního úřadu Ministerstva vnitra.

Podotýkám, že i když mám vysokou školu, jsem ochotna přijmout jakoukoliv práci. Jsem zaměstnaná a pracuji ve dvanáctihodinových směnách. Mému synovi je přesto odepírán trvalý pobyt, i když zde chodí do školy, umí česky a myslím, že přechod do nového prostředí zvládá dobře. Přesto musím každé 3 měsíce žádat o prodloužení synova víza.

Aby byla celá naše rodina pohromadě, požádal můj muž o povolení k dlouhodobému pobytu. Přítom se zaměstnání pro něj a jeho kvalifikaci zde na Frýdlantsku snadno nabízí.

V denním tisku, v televizi i kolem sebe se přesvědčuji o tom, jak

je snadné pro občany ze zemí EU, ale i odjinud, se v ČR natrvalo usadit a je jim to umožněno. A v naší rodině, ve které můj dědeček bojoval ve Svobodově armádě za osvobození Československa a byl u Dukly raněn, se kladou takové překážky.

Moje rodina a veškeré příbuzenstvo žijící v České republice, jsou svým životem, myslím tím prací, chováním, postoji, příkladem řádného občana České republiky. Chtěla bych věřit, že záležitost s povolením k trvalému pobytu mého syna spěje ke kladnému vyřízení. Nejsem si vědoma, že bychom nesplnili požadavky po nás vyžadované.

Můj osobní příklad, který jsem Vám představila, není ojedinělý. Přesto doufám, že veřejné deklarace vedoucích představitelů České republiky o podpoře krajanů, začnou být co nejdříve naplňovány i v praxi.

Původně připraveno jako příspěvek na konferenci v Senátě!!!

Ze současného života našeho SČVP Region Praha

Plán pravidelných setkání v r. 2015

Hotel Legie v 13,00 hod.

1. pololetí 28.1., 25.2., 25.3., 29.4., 27.5., 24.6. 2015

2. pololetí 30.9., 21.10., 25.11. 2015

Za region Praha zpracoval: Ing. Engel /731 601 178/, ved. regionu

Region Žatec – Podbořany v roce 2014

V roce 2014 jsme se v květnu zúčastnili pietního aktu organizovaného městem Žatec k 69. výročí osvobození u památníku padlých na hřbitově a na Kruhovém náměstí. Při té příležitosti jsme také položili kytici k pomníku Edvarda Beneše. Dne 18. května jsme společně s ČSBS zorganizovali zájezd na Tereziňskou trznu a zámek v Libochovicích. Dne 24. května společně s ČsOL jsme navštívili Sezimovo Ústí – hrob a vilu prezidenta Edvarda Beneše. Na zpáteční cestě jsme položili věnec ke hrobu prezidenta Tomáše Garrigue Masaryka v Lánech.

V sobotu 31. května jsme společně s ČSBS, ČsOL, KPV, Vojenskou posádkou Žatec a MěÚ Žatec pod záštitou hejtmána Ústeckého kraje Oldřicha Bubeníčka zorganizovali vzpomínkový akt při příležitosti 130. výročí narození prezidenta Dr. Edvarda Beneše u pomníku na Kruhovém náměstí v Žatci. Následovalo celostátní setkání Čechů z Volyně v kulturním zařízení Moskva.

V neděli 13. července jsme s ČSBS, ČsOL, KPV, KVV Ústí nad Labem a Památníkem Lidice pod záštitou starostky města Žatec Mgr. Zdeňky Hamousové zorganizovali pietní akt k 71. výročí vypálení Českého Malína. Po pietním aktu proběhlo setkání v restauraci „Chrámu chmele a piva“ u orloje v zrekonstruovaném chmelařském areálu, kde byla kromě občerstvení zajištěna prohlídka Chmelařského muzea.

Ve dnech 5. - 7. září se 7 našich členů zúčastnilo zájezdu na Duklu, který zajistila organizační komise celostátního výboru SČVP. Dne 27. září se 16 členů zúčastnilo Posvícenského setkání v Litoměřicích. 27. října jsme se zúčastnili slavnostního aktu k 96. výročí vyhlášení samostatné Československé republiky pořádaného městem Žatec a položili kytici k pomníku Edvarda Beneše.

Účast na akcích pořádaných SČVP byla slušná. Ovšem účast členů SČVP na akcích pořádaných městem bývá malá, přestože volyňští Češi a jejich potomci by měli být vděční za vznik republiky v roce 1918 i osvobození v roce 1945, při kterém zahynulo 1.480 volyňských Čechů, a následně jim byl umožněn návrat do vlasti. Účastí na těchto akcích vzdáme úctu těm, kteří se zasloužili o naši svobodu.

Olga Nepivodová

Putovní výstava „Návraty“

Putovní výstava „Návraty volyňských Čechů“ dorazila 5. 11. 2014 z Roudnice do Teplic. Byla instalována za mírného přispění města Teplice v místním Regionálním muzeu.

Zahajovací vernisáže, kterou otevřeli ředitel muzea Ing. B. Boček a vedoucí regionu V. Holmanová, se 6. 11. 2014 zúčastnili i pozvaní hosté, mezi nimi senátor J. Doubrava, exeuroposlanec Ing. J. Kohlíček a samozřejmě i náš čestný člen JUDr. Ing. J. Musial, který přispěl i do zahajovacích projevů, stejně tak jako Ing. J. Vlk.

Úvod a závěr vernisáže obstarali studenti Teplické konzervatoře nejen českou státní hymnou v podobě jak ji znali na Volyni, ale i dalšími písněmi vybranými z Volyňského zpěvníku!

Výstava byla doplněna dalšími artefakty, zejména volyňskou literaturou, svázanými „Věrnými strážemi“ a dokonce tablem medailí volyňského Čecha, účastníka bojů na Dukle! Na jejich vystavení se podílel hlavně L. Sazeček, kterému tímto velice děkujeme!

Ze zápisů v návštěvní knize a z referencí Regionálního muzea bylo patrné, že o výstavu byl velký zájem. Dokonce byl od Vyšší odborné školy v Dubí Prosperita vyžádán i odborný výklad. K tomu úkolu se podjali L. Sazeček a JUDr. Ing. J. Musial. Všechny zúčastněné studentky, včetně paní profesorky, projevíly o výstavu i exponáty mimořádný zájem!

Jsmo rády, že jsme mohly obohatit povědomí našich spoluobčanů o informace, které pomalu upadají do zapomnutí!

Za region Teplice V. Holmanová a Ing. M. Grossová

Rádi otiskujeme

Dostal jsem milou mailovou informaci o tom, že vyšla publikace ŽIVOT A HISTORIE VYPÁLENÝCH OBCÍ aneb ZNÁTE NÁS? Je tam pochopitelně zařazen i Český Malín.

Volyňští přátelé, kteří jsou úzce spojeni s touto nejsmutnější událostí volyňské historie, mě informovali o děkovném dopisu, kterým iniciátorům (23 základním školám, žákům i profesům a učitelům) vydání této publikace osobně poděkovali.

Jejich děkovný dopis Vám teď tady nabízím!

„V Praze 10. listopadu 2014

Vážení přátelé, milí žáci a studenti,

dostala se nám do rukou publikace „Život a historie vypálených obcí aneb ZNÁTE NÁS?“. Chceme vám všem, kteří se zasloužili o její vznik a kteří se na ní podíleli, ze srdce poděkovat.

Zejména díky Vám, milí mladí přátelé! Při čtení vašich příspěvků se nám alespoň na chvíli a ve vzpomínkách vrátilo dětství, tedy jeho šťastnější část. Dnes, kdy už je nám pěkná řádka let, čteme s dojetím Vaše psaníčka, prohlížíme namalované obrázky a samozřejmě vzpomínáme.

Chtělo by se tedy napsat, že Vám píše a děkuje malínské děti, kterým se tehdy, řízením osudu a šťastným náhodám, podařilo tragedii naší rodné obce Český Malín přežít.

Musíme však poděkovat také Vaším pedagogům, kteří Vás inspirovali k uvedené tvorbě a všem, kteří dokázali, že Vaše tvorba nezůstala jen ve školních sešitech. Vyjádření úcty a srdečné poděkování patří i paní Ing. Olze Ondráčkové, Kateřině Sedlákové, doktorce Magdě Krivanové a zvláště panu doktorovi Vojtěchu Kynclovi. Poděkování patří všem dalším, kteří měli ten šťastný nápad touto formou zpracovat kus naší pohnuté historie. Smekáme! Stálo to jistě veliké úsilí. Díky!

Studentům přejeme, ať se jim daří dosahovat jen dobré, vynikající studijní výsledky, ale ať mají také čas prožívat své krásné studentické lásky, které k jejich věku patří a budou na ně v životě vzpomínat. Dovolte také, abychom připojili, možná z dnešního pohledu banální větu - „*prejeme vám bezstarostné dětství, plné her, radosti a smíchu.*“

Za dosud žijící „malínské děti“ i potomky těch, kteří už odešli na druhý břeh a nebylo jim dopřáno žít a radovat se...

Děkuje Lýdie Havlátková, roz. Rejzková (narozená v Českém Malíně); Josef Řepík (narozený v Českém Malíně) a své poděkování připojila také Darina Martinovská (dcera Josefa Martinovského, autora Kroniky Českého Malína).

Informace a pozvánky

Oznámení z předsednictva 29. 10. 2014

Vážení vedoucí regionu, vážení členové. Věnujte prosím zvýšenou pozornost těmto řádkům!

Nový občanský zákoník (platí od 1. 1. 2014) již pojem občanské sdružení nezná. Najdeme zde v § 214 definici spolku v podstatě obdobná definice dosavadního občanského sdružení. Podle tohoto zákona se sdružování občanů a jejich vzniklá sdružení považují za spolky. Co však občanská sdružení nemine, je změna názvu a doplnění právní formy „z.s.“ (zapsaný spolek).

Tuto změnu musí sdružení provést ve stanovách a dalších vnitřních dokumentech a následně je zaslat rejstříkovému soudu k zápisu změny názvu do registru spolků a to ve lhůtě dvouleté (tj. do 31. 12. 2015). Tyto dokumenty musí schválit Sněm.

Organizační komise našeho sdružení připravuje tyto změny a dokumenty. Proto se obracíme na naše členy, aby posílaly do 25. 1. 2015 písemné návrhy na změny a doplňky v současných stanovách předsedy této komise.

Ing. Miroslav Nerad, Na Struze 431/7, Olomouc 779 00; Te: 775 098 503; miroslav.nerad@seznam.cz

Stanovy, Jednací řád a Organizační řád dostanou členové CV ve wordu od Lubomíra Sazečka elektronickou poštou. To by jim mělo usnadnit práci s návrhy na změny ve všech třech kategoriích.

Doplnil Lubomír Sazeček

Společenská rubrika

Naši jubilanti

reg. Brno: V prosinci oslavuje 80 let Josef Fejsak z Čechohradu nyní Brno. *Za region* Ing. Jan Pavlica

reg. Cheb: V prosinci oslaví 81 let Rostislav Pancíř z Volkova, nyní ve Vojtanově a 84 let Jiří Zahradník ze Straklova, nyní v Chebu. *Pevně zdraví a další spokojená léta přeje za reg.* Libuše Pancířová

reg. Chomutov: V prosinci oslaví 88 let Emilie Sršňová z Ledochovky, bytem Chomutov, 87 let Anna Pičkářová z Velatina, bytem Chomutov; 84 let Alice Denková z Maslenky, bytem Chomutov a 82 let Emilie Hloušková z Novokrajeva, bytem Kněžice u Městce Králové. *Jubilantům hodně štěstí a zdraví do dalších let přeje* Jiřina Kačerová a Josef Roller

reg. Litoměřice: V prosinci oslaví 75 let Marie Chudobová z Českého Boratína, bytem Uštěk; 83 let paní Helena Zemanová ze Zářčicka, bytem Ústí n.L.; 83 let Mikuláš Prošek z Mirohoště, bytem Liběšice; 84 let Světlana Chaloupková z Kyjeva, bytem Ústí n.L.; 86 let Marie Hueberová z Mirohoště, bytem Lysá n.L.; 86 let Helena Lehnertová z Mirohoště, bytem Vrbice; 88 let Anastazie Opavová z Volkova, bytem Ústí n.L.; 89 let Lidie Bohatcová z Boratína, bytem Štětí a 91 let Evženice Ružbatská z Volkova, bytem Litoměřice. *Všem jubilantům srdečně přeje pevné zdraví a spokojenost* Daniela Zelenková, jednatelka

reg. Moravskoslezský: S měsíčním opožděním a omluvou jubilantů za listopad: 65 let Marie Hudečková, nar. Šternberk, bytem Nové Lublice-Vítkov; 65 let Michaela Vegrichtová, nar. Přerov, bytem Bystrice pod Hostýnem; 80 let Vlasta Bolfová z Krupé-Hranice, bytem Hukovice; 80 let Ludmila Mondeková z Hrušvice, bytem Slezské Pavlovce-Osoblahy; 80 let Jaroslav Moravec ze Špakova, bytem Fulnek; 82 let Anna Klimundová z Martinovky, bytem Opava; 88 let Milada Zemanová-Permanová z Rovna, bytem Opava; 89 let Barbora Mikulenkova ze Mstěšína, bytem Vítkov; 90 let Irena Rožáňová z Rovna, bytem Opava a 92 let Bohumil Perman z Rovna, bytem Opava.

Dále se mi podařilo minulý měsíc přehodit věk dvěma jubilantům. Mělo být - Marie Tejčková 70 let a Ing. Václav Petras 87 let.

Oběma se omlouvám!!! L.S.

V prosinci oslaví 82 let Bohumil Samec z Dembrovky, bytem Ostava-Poruba; 86 let Marie Klabanová ze Mstěšína, bytem Peč. dům Suchdol nad Odrou a 91 let Emilie Kubínová z Dembrovky, bytem Krnov. *Všem uvedeným jubilantům, přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu. Za region*

Zdenka Novotná - předseda, Marie Seitlová - tajemnice

Speciál z regionu: Přání paní Emílii Šrámkové Kabátové ze Mstěšína, nyní Studénka-Butovice. „Milá teto, k Vaším 89. narozeninám Vám přejeme všechno nejlepší, hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.“
Za všechny Drahomíra Zajíčková, Havířov

reg. Olomouc: V prosinci oslaví 80 let Břetislava Březinová z Moldavy, nyní bytem Hněvotín; 65 let Miroslava Pospíšilová, bytem Olomouc a 55 let Vladimír Polák z Topolan u Olomouce. *Jubilantům blahopřejeme a do příštích let přejeme hodně zdraví, štěstí a životní pohodu. Za region* Ing. Miroslav Nerad

reg. Praha: 94 let Olga Najmanová ze Staviště, nyní Praha; 93 let Marie Sýkorová z Moštěnice, nyní Praha; 91 let Marie Tůmová z Mlynova, nyní Praha; 89 let prof. Ing. Zoe Svobodová, CSc. z Užhorodu, nyní Praha; 87 let Emilie Toušková z Hulče České, nyní Praha; 86 let Marie Živná z Holovné České, nyní Řečany n/Labem; 80 let JUDr. Marie Kloučková z Bludova, nyní Praha; 70 let Ludmila Růtová z Rožděstvena, nyní Český Dub. *Všem těmto jubilantům přejeme hodně štěstí a zdraví do dalších let. Jménem výboru regionu* Miluše Průšová

reg. Rakovník: V srpnu oslavili 91 let Jindřich Kučera z Kupičova, nyní Šanov a 82 let Lída Polcarová z Hulče, nyní Rakovník. V říjnu oslavili 92 let Taťána Broumová z Hulče, nyní Hořesedly; 65 let Věra Wachtlová ze Zderaze, nyní Přílepy a 65 let Václav Porazík z Kolečova. V listopadu oslavila Emilie Šimáková z Hulče, nyní Hořesedly. *Za zpoždění omluva redakce!*

V prosinci oslaví 75 let Viktor Procházka z Hulče, nyní Kolečovice. *Všem jubilantům přejeme pevné zdraví štěstí a optimismus do dalších let. Za region* Václav Porazík a Josef Krouský

reg. Šumperk: V listopadu oslavili 92 let Lidie Vařeková Štantejská z Dlouhého Pole, nyní Šumperk; 88 let Evženie Liščínková Bartošová z Horodiště, nyní Petrov; 85 let Václav Fric z Terešova, nyní Vikýřovice; 83 let Vladimír Soukup z Hlinska, nyní Šumperk a 70 let Eleonora Langerová Sodomková z Krasilna, nyní Rapotín. V prosinci oslaví 90 let Antonie Kechrtová Beštová z Českého Malína, nyní Nový Malín a 81 let Evženie Hamplová Hajná z Dorohostaje, nyní Šumperk. *Všem přejeme zdraví, štěstí a spokojenost. Krásné a spokojené Vánoční svátky Vám i redakci. Za region* Jiřina Žáková

reg. Vyškov: V prosinci oslaví 70 let Rostislav Jirásek, bytem Vyškov. *Za region blahopřeje* Václav Černý

reg. Žatec: V prosinci oslaví 83 let Libuše Bejšovcová z Bojarky, nyní Lužec; 91 let Anna Košťálová z Hulče, nyní Louny; 92 let Emilie Mackovčinová z Lučka, nyní Vyškov; 84 let Marie Dunovská z Buršovky, nyní Malá Černoc. *Všem těmto členům hodně zdravíčka, štěstí a spokojenost do příštích let přeje za region* Slávka Černá

Naše řady opustili

Dne 15. 11. 2014 zemřela ve věku 89 let paní Marie Janouchová z Volkova, posledně v Děčíně. *Upřímnou soustrast rodině vyjadřuje za region Litoměřice* jednatelka Daniela Zelenková

Příspěvky na tisk

region Praha: Rostislav Kaufman Náchod 200; Ing. Miloslav Masopust Praha 800; Miloslav Štátný Praha 500
region Moravskoslezský: Václav Petras Nošovice 300
region Brno: Jaroslav Sitar Branišovice 500
region Teplice: Antonie Janečková Teplice 200
region Tachov: Halina Němcová Drmoul 200
region Frýdlant: Marie Blimlová Liberec 200
region Litoměřice: Miroslav Prokúpek Polepy 500
region Chomutov: Ing. Daria Nedbálová Mělník 300
region Šumperk: Václav Fric Vikýřovice 200; Ing. Vladimír Soukup Šumperk 500
region Olomouc: Ing. Miroslav Anděl Přerov 100; Marie Nováková Nedvězí 200
region Domažlice: Ing. Vladimír Kábrt Újezd 200
region Žatec: Marie Hofmanová Postoloprty 300; Tamara Klimešová Žatec 200; Marie Sochorová Žatec 200; Irena Hanušová Žatec 200
region zahraničí: Winston Shantora, Kanada zaslal na úhradu členského příspěvku a na tisk 35 CAD. *Všem dárcům děkujeme!!!*

Marie Nečasová - hospodárka

Ještě něco na závěr!

Protože jste mi zde nechali malý prostor k vyjádření, chtěl bych Vás vyzvat, tak jako už několikrát, ke spolupráci s dětmi a vnuky. Mám tím na mysli, abyste si Vy starší, kteří nepracujete s internetem, nechali od dětí a nebo vnuků ukázat, co to vlastně na tom internetu je. Co ty stránky <http://www.scvp.eu/> vlastně jsou a co obsahují! Stejně tak jako, co to je ta FB skupina na adrese www.facebook.com/groups/114077731954780/ a kdo se na ní, a při jakých příležitostech schází!

Věřím, že když se na ty stránky se svými potomky několikrát podíváte, že je tím částečně přitáhnete k našemu Sdružení. Za pokus to určitě stojí. Těším se na Vaše zázitky, které mi jistě rádi popíšete. L.S.

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československá obchodní banka a.s., Poštovní spořitelna, Rožtylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodárky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodárky. Děkujeme!

Tiráž: Vydává „Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“ pro potřebu svých členů. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Lubomír Sazeček. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Za obsahovou náplň článků a zpráv odpovídají autoři příspěvků, potažmo Redakční rada. Redakční příspěvky a příspěvky vyžádané, rediguje paní M. Havlová. Své příspěvky zasílejte do konce každého měsíce na adresu: Lubomír Sazeček, Rovná 252/6, 415 01 Teplice, nebo e-mail: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715. Podávání zásilek povoleno Česká pošta, a.s. odštěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Stránky Sdružení vlastníků pozemků: www.vpnvosv.cz, Stránky SČVP: www.scvp.eu